

[Enggaard.]

Statsministeren var inde på pressens forhold, og jeg kunne have lyst til at minde om venstres opfattelse af denne sag. Vi har allerede i midten af januar i punkt 7 i vores skitseoplæg omkring økonomisk demokrati rejst disse problemer og forbeholdt os, at her måtte der finde en sådan udformning af lovgivningen sted, at idéprægede virksomheder som dagblade, tidsskrifter, forlag, teatre m. v. fortsat kan øve deres virksomhed, og at denne lovgivning ikke må komme til at betyde nogen indskrænkning i deres ytringsfrihed eller nogen påtvungne ændringer af deres idégrundlag. Jeg ønsker lige så lidt, at dagbladet Aktuelt bliver overtaget politisk af SF en skønne dag som følge af dette, som jeg ønsker, at et teater eller et afholdsselskab eller et bogforlag får påvirket sit idégrundlag som følge af et påtvunget kapitalgrundlag med indflydelse andre steder fra. Jeg tror, man i disse spørgsmål utvivlsomt vil kunne finde en fælles ideel bestræbelse fra partierne her for at sikre denne ytringsfrihed med hensyn til meninger, opfattelser og holdninger, uanset hvordan den i øvrigt kommer til udtryk, om det sker via et dagblad eller et teater eller et bogforlag.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): En enkelt passus, som hr. Enggaard fremførte, kalder mig op. Han sagde nemlig, at han ikke ville afskære sig fra at bruge begge muligheder. Begge muligheder eksisterer, sagde han, nemlig både at sige, at lovforslaget indeholder ekspropriation, og at der kan kræves folkeafstemning. Det er rigtigt, at man kan hævde disse ting hver for sig, men man kan ikke både sige ekspropriation og folkeafstemning. Jeg har allerede sagt, at i det øjeblik man har sagt: her er tale om en ekspropriationslov, så har man afskåret sig fra at kræve folkeafstemning, for efter grundloven kan en ekspropriationslov ikke gå til folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Enggaard: Det synspunkt, som justitsministeren her gentager, opfattede jeg allerede betydningen af første gang, justitsministeren fremhævede det her i salen i eftermiddag. Men justitsministerens indlæg nu baserer sig sikkert på en lidt skæv opfattelse af

det, jeg sagde. Min opfattelse var den, at spørgsmålet om ekspropriation skal vi undersøge nærmere, og vi må undersøge rækkevidden af det og finde ud af, hvilket grundlag vi har juridisk i det spørgsmål. Jeg har ikke lagt mig fast på, at der foreligger ekspropriation uden fuld erstatning, men jeg forbeholder mig at påberåbe mig det, hvis de følgende undersøgelser peger i den retning. Dermed er ingen af mulighederne forskertset, og det er jo altid vigtigt i det parlamentariske liv, at man ikke har afskåret sig nogen udveje.

Niels Helveg Petersen: Arbejdsministeren gjorde i sin svartale gældende, at indførelse af regeringsforslagets form for økonomisk demokrati ville virke som en saltvandsindsprøjtning i erhvervene, især på grund af to forhold, dels fordi man skabte en større opsparring, dels fordi man ville skabe en større produktivitet.

Hvad nu opsparringen angår, må vi sige til regeringen, at en større opsparring kan jo skabes på mangfoldige måder. Opsparing er i virkeligheden et spørgsmål om den samlede økonomiske politik. Jeg synes, det er synd for tanken om økonomisk demokrati at lænke det sammen med problemerne omkring opsparring, som er et spørgsmål om hele den økonomiske politik og også et spørgsmål om, at der er nogle, der skal give afkald på en reallønsfremgang for at få denne opsparring gennemført.

I øvrigt spurgte jeg om regeringens holdning til tillægspensionering og regeringens planer i den retning. Vi ved, at der arbejdes med dette i et udvalg, og vi ved, at regeringen tidligere over for folketingset har oplyst ved socialministeren, at man måtte regne med, at der fra regeringen kom et lovforslag, at man stiledede imod et lovforslag angående en ny form for tillægspensionering. Nu siger arbejdsministeren her i dag, at han ved ikke noget om, hvorvidt det kommer, det kan man ikke sådan uden videre gå ud fra. Det forstår jeg ikke. Efter de erklæringer, der hidtil er kommet fra socialministeren, så kommer der forslag om en form for tillægspensionering, og jeg skulle da kende regeringen dårligt, om ikke den blev finansieret i det væsentlige ved arbejdsgiverbidrag. Derfor mener jeg, jeg har ret til at konkludere nu, at regeringen ønsker at gennemføre